

Ploaie de primăvară

Flavius Laurian Duverna

Ploaie de primăvară

Plouă, cu picuri de cristal peste pământ
Să-l spele de reziduri și să-l curățească;
Astfel norii se golesc în rafalele de vânt,
Pajiștea și lunca, iarăși s-o întinerească
Și natura iată, peste tot să înverzească!

E dorită mult, ploaia cea de primăvară,
Pentru că sămânța pusă-n brazdă crește
Pregătind recolta spre-a se coace-n vară
Prin ploaia târzie, care spicul împlinește,
Aducându-i bucuria, celui ce muncește.

La fel în credință, ploaia sfântă, timpurie,
Își face lucrarea dacă-n inimi se revarsă,
Caracterul încheindu-se prin Ploaia târzie
Cu haina albă de in, pentru nunta aleasă,
La serbarea-n ceruri, la Domnul, - acasă.

Flavius Laurian Duverna